

Từ điển giầy

Tác Giả: Dazai Osamu - Chuyán ngá: Hoàng Long
Thứ Sáu, 03 Tháng 8 Năm 2012 21:44

Trong từ điển ngoài, danh từ được chia làm danh từ giới ngữ được và giới ngữ cái.
Từ này là một danh từ thuộc giới ngữ cái.

Truy cập sau đây được dịch từ nguyên tác Kahei (かへい) trong tập truyện ngắn “Nổi sinh” (nổi sinh) của văn hào Dazai Osamu (だざい おさむ), do Nhà xuất bản Kadokawa (角川) tái bản lần đầu năm năm Bình Thành 21 (2009) in khổ bìa túi, trang 204 đến 214.

Tôi là từ điển giầy một trăm yên số hiệu 77851. Bản thân tôi tìm thấy một trăm yên trong ví mình thì xem. Bất đầu chúng tôi có tôi trong đó được. Bây giờ tôi đã mất mọi quá rồi nên cũng không biết được là mình đang nằm trong túi người áo ai hay bị ném vào sự giầy và một rồi. Gần đây tôi có nghe nói là số có những người từ điển giầy mới được in ra còn những từ điển cũ như chúng tôi số bị đốt hết. Các số trong tâm trạng phức tạp không biết sống chết thì nào như vậy thì chúng tôi bị đốt cháy rồi thăng thiên còn hay hơn. Sau khi bị thiêu cháy rồi thì việc lên thiên đàng hay xuống địa ngục tôi đều phó mặc cho thần linh thôi những chúng tôi là tôi số phải xuống địa ngục được.

Lúc mới được sinh ra tôi không có hình dáng bản hàn như thế này đâu nhé. Mặc dù sau này có rất nhiều loại từ điển như giá hai trăm yên và một ngàn yên được phát hành ra những tôi chào đời tôi là một người của từ điển được. Lúc đầu tiên khi rút tôi ra từ một ngân hàng ở Tokyo, tay người nhân viên đã hơi run run. Là chuyện thật mà. Đó là một người thợ mộc trẻ tuổi. Chàng ta không gặp tôi rồi mà chỉ thấy tôi vào túi tập dượt [1], lấy lòng bàn tay trái áp lên túi những người bị đau bụng rồi chỉ thấy mà đi bị rồi chuyện sang đi tàu đi; nghĩa là từ ngân hàng vào đến tận nhà, chàng ta đều lấy lòng bàn tay áp vào túi áo mình rồi. Ngay khi vào đến nhà, chàng ta đốt tôi ngay lên bàn thờ [2] mà không vái. Chuyện khi hành động tiên của tôi đến với

cu&# c đ&# i này h&# nh phúc nh&# th&# đó. Tôi c&# mu&# n &# l&# i nhà chàng th&# m&# c này mãi mãi. Nh&# ng đầu ng&# là mình ch&# tr&# duy nh&# t có m&# t đêm. Đêm đó chàng ta vô cùng cao h&# ng, u&# ng r&# u say túy lúy r&# i h&# ng v&# ng&# i v&# nh&# bé tr&# tu&# i mà huyênh hoang r&# ng “đ&# ng có mà khinh th&# ng anh nh&#. Anh cũng đ&# c vi&# c đ&# y ph&# i không?” Ch&# c ch&# c anh ta l&# i đ&# ng đ&# y, l&# y tôi t&# trên bàn th&# xu&# ng làm đ&# u b&# kh&# n vái đ&# ch&# c c&# i nàng ta. Nh&# ng ngay lúc đó hai v&# ch&# ng l&# p t&# c l&# i x&# y ra cãi vã r&# i cu&# i cùng tôi b&# ng&# i v&# tr&# y g&# p l&# i làm t&# và nhét vào chi&# c ví nh&#. Đ&# n sáng hôm sau, nàng &# y đ&# a tôi ra ti&# m c&# m đ&# đ&# i l&# y m&# i t&# m áo kimono. Tôi b&# nhét vào trong két s&# t l&# nh giá và đóng im &# m c&# a ti&# m c&# m đ&#. V&# a may sao khi tôi c&# m th&# y l&# nh công và đau b&# ng kh&# n kh&# thì đ&# c đ&# a ra ngoài nhìn ánh sáng m&# t tr&# i. L&# n này tôi đ&# c đ&# i l&# y m&# t cái kính hi&# n vi c&# a m&# t chàng sinh viên y khoa. Anh chàng này đ&# n tôi đi du l&# ch th&# t xa r&# i cu&# i cùng tôi b&# anh v&# t b&# trong m&# t l&# quán n&# i hòn đ&# o nh&# ven bi&# n Seto. Tôi trú ng&# trong ngăn kéo c&# a chi&# c t&# nh&# n&# i qu&# y tính ti&# n g&# n m&# t tháng tr&# i. Tôi nghe m&# y ng&# i h&# u đ&# n r&# ng sau khi v&# t b&# tôi, chàng sinh viên r&# i l&# quán và ch&# ng bao lâu sau thì nh&# y xu&# ng bi&# n Seto[3] mà ch&# t. Có cô h&# u gái m&# p ú, m&# t đ&# y m&# n, ch&# ng b&# n m&# i tu&# i nói đùa r&# ng “Sao ch&# t m&# t mình ngu ng&# c quá v&# y? V&# i m&# t m&# nam t&# nh&# v&# y, lúc nào mình cũng s&# n sàng ch&# t chung[4] mà?”.

Sau đó trong kho&# ng b&# n năm năm tôi c&# l&# u l&# c qua l&# i mi&# n Shikoku v&# i Kyushu và tr&# nêi già y&# u h&# n. Tôi đ&# n đ&# n b&# ng&# i đ&# i khinh mi&# t. Cho đ&# n năm th&# sáu, khi quay tr&# v&# Tokyo thì tôi bi&# n đ&# ng đ&# n m&# c mình cũng chán ng&# y mình luôn. Quay tr&# v&# Tokyo tôi ch&# còn là m&# t m&# ch&# y bàn trong cái quán &# m th&# p t&# i tắm. Trong năm năm tr&# i xa cách kinh đô, tôi đã thay đ&# i nhi&# u nh&# ng Tokyo thì còn thay đ&# i kh&# ng khi p h&# n. Tôi đ&# c m&# t tay môi gi&# i say r&# u đ&# n đi vào lúc tám gi&# t&# i t&# nhà ga Tokyo đ&# n Nihonbashi r&# i đ&# n Ginza và Shinbashi. Trong kho&# ng th&# i gian đó, đ&# ng xá t&# i đen khi&# n tôi có c&# m giác nh&# l&# c vào trong r&# ng sâu v&# y. Không có m&# t bóng ng&# i nào đã dành r&# i nh&# ng tôi cũng không th&# y có bóng con mèo nào ch&# y ngang qua c&#. Đ&# ng là nh&# ng đ&# u hi&# u b&# t th&# ng c&# a m&# t thành ph&# ch&# t ch&# c đáng s&#. R&# i ch&# ng bao lâu sau nh&# ng ti&# ng rít véo véo vun vút vang lên và trong c&# nh h&# n lo&# n c&# ngày l&# n đêm tôi c&# b&# chuy&# n t&# tay ng&# i này sang ng&# i khác c&# nh&# cây g&# y trong cu&# c ch&# y đua ti&# p s&# c, ch&# ng có phút nào đ&# c ngh&# ng&# i. Vì th&# mà tôi không nh&# ng tr&# nêi nh&# nhúm nh&# th&# này mà còn dính đ&# th&# xú u&#, khi&# n tôi x&# u h&# nh&# c nh&# không bút nào t&# xi&# t. Lúc gi&#, Nh&# t B&# n cũng đang trong th&# i k&# nh&# c nh&# tuy&# t v&# ng nh&#. Tôi b&# chuy&# n qua tay nh&# ng ai, v&# i m&# c đích gì và v&# i nh&# ng câu chuy&# n bi th&# m nh&# th&# nào thì ch&# c m&# i ng&# i cũng đã bi&# t rõ ràng r&# i, đã chán ph&# i nghe, ph&# i nhìn đ&# n nên tôi không nói chi ti&# t làm gì n&# a nh&# ng tôi nghĩ r&# ng cái vi&# c bi&# n thành quái thú &# y ch&# ng riêng gì b&# n lính lác mà thôi đâu. Đó cũng ch&# ng riêng gì là ng&# i Nh&# t B&# n mà còn là m&# t v&# n đ&# l&# n c&# a tính ng&# i nói chung. Tôi c&# nghĩ r&# ng n&# u nh&# bi&# t đ&# c t&# i nay mình s&# ch&# t thì con ng&# i ph&# i quên h&# t đi v&# t đ&# c và s&# c đ&# c thì m&# i ph&# i th&# nh&# ng hình nh&# là không ph&# i v&# y. Con ng&# i h&# đ&# n đ&# ng cùng c&# a sinh m&# ng là không còn c&# i v&# i nhau đ&# c n&# a, là ăn t&# i nu&# t s&# ng nhau vô đ&#. Ch&# c&# n trong th&# gi&# i này còn có m&# t ng&# i b&# t h&# nh thì chính cái vi&# c nghĩ r&# ng mình không th&# nào buông b&# cái h&# nh phúc đ&# c (có l&# là m&# t th&# tình c&# m c&# a con ng&# i th&# c s&#) r&# i đ&# đ&# t đ&# c an l&# c cho mình hay ch&# cho gia đình mình thôi thì nguy&# n r&# a, l&# a đ&# o l&# n nhau, đ&# p đ&# ng&# i khác (không đâu, ngay c&# b&# n cũng đã làm đ&# u &# y m&# t l&# n r&# i đó. Và vì làm m&# t cách vô ý, đ&# n m&# c ngay c&# b&# n thân mình cũng không th&# nh&# n th&# c đ&# c thì còn đáng s&# h&# n n&# a đ&# y. Hãy bi&# t x&# u h&# đi. N&# u còn là ng&# i thì hãy bi&# t x&# u h&# vì c&# m giác x&# u h&# là m&# t th&# ch&# có &# riêng con

ng i).

Qu th t, th gi i này ch toàn ph i bày ra nh ng b c tranh bi th m và hài h c nh nh ng oan h n đ a ng c xâu xé l n nhau. Tuy nhiên chính b n thân tôi, trong cu c s ng đ y t h đ ng này, không ph i không có l n t ng nghĩ r ng mình đ c sinh ra th t là tuy t đi u bi t bao. M c dù bây gi tôi đã m t đ t h i, ngay c v i c mình đang đ đầu cũng không nh n th y n a nh ng trong dáng v già c lú l n này v n l u gi nh ng k ni m vui mà đ n bây gi v n không sao quên đ c. M t trong s đó là l n tôi đ c m t bà buôn l u d n tôi đ n thành ph nh cách Tokyo ch ng ba, b n gi tàu ch y (tôi mu n nói thêm m t chút v đi u này). Cho đ n gi tôi cũng qua tay nhi u tên buôn l u l m r i nh ng hình nh con buôn ch đen này s đ ng tôi hi u qu g p đôi so v i b n đàn ông. Đ c v ng c a đàn bà còn có ch tri t đ ghê g m h n nhi u n a. Ng i đàn bà đ n tôi đ n ch này hình nh cũng không ph i là k t m th ng. Sau khi trao cho ng i đàn ông n m t chai bia, bà ta mang tôi đi mua r u vang đ thành ph nh đó. Giá ch đen bình th ng c a r u vang là năm m i hay sáu m i yên m t thẳng nh ng bà ta c l n la to nh thì th m m t lúc lâu, đôi khi l i m m c i đ a đ y l ng l th nào đó mà cu i cùng ch đ a có m t mình tôi ra mà mua đ c đ n b n thẳng r u vác vai mang v v i v m t không th y m t nh c m t chút nào. Có nghĩa con buôn ch đen này dùng th đ n đ a m t chai bia đ i l y b n thẳng r u r i pha thêm chút n c vào san ra đ c g n hai m i chai bia. Đ c v ng đàn bà th t quá h n đ . V y mà m t mũi bà ta không có l y m t chút vui v nào, lúc quay v c nghiêm m t ph n n n “cái cũi đ i này t m t quá th ”. Còn tôi thì đ c nhét vào trong cái ví to c a ng i bán r u vang. V a ch p ch n ng l m đ c m t chút thì đã b l i tu t ra ngoài. L n này b r i vào tay m t viên đ i úy l c quân tu i g n b n m i. Hình nh ông này là b n bè c a tay buôn ch đen kia. Tôi đ c đ i l y m t trăm đi u thu c Homare chuyên đ ng dành cho quân nhân. (Đó là nghe viên đ i úy nói v y nh ng sau đó tay buôn r u m ra ki m tra th xem thì ch có tám m i sáu đi u nên m i phát ph n lên mà kêu là “cái th ng b n th u”). Sau khi trao b c gi y đ ng trăm đi u thu c, viên đ i úy g p tôi l i và nhét vào túi qu n. Đêm đó tôi theo ông ta lên l u hai m t quán nh d dáy n m xa thành ph . V i n đ i úy qu là tay t u đ có h ng. R u brandy quý hi m nh v y mà h n t t t làm t i. Hình nh nh ng k say r u đ u không ra gì hay sao nên h n c luôn mi ng r a x cô h u r u:

“Cái m t mày nhìn t góc đ nào đi n a cũng th t là gi ng con tru ng[5]. (Ch n mà phát âm thành “tru ng”, không bi t là ph ng ng vùng nào đây). Nh k vào nhé. Trên m t tru ng có cái m nh n ho t râu ria. Cái ria y bên ph i ba s i, bên trái b n s i. Ch n mà đánh r m là không th nào ch u n i đầu. Ch th y m t làn khói vàng đ m đ c b c lên, chó mà ng i th y là c xoay vòng vòng r i ngã lẫn chiêng ra. Không ph i v y đâu, đùa đ y. M t mày vàng v t nh . M t màu vàng kì đi u. Ch c m t mày b nhu m vàng b i cú r m c a tao đ y. M th i ho c. Mày m i làm đ y h ? Ch ng ph i quá th t l hay sao? M , tao đây tuy ti n v y ch cũng đ ng đ ng là quân nhân c a đ qu c, dám đánh r m tr c m t tao ch ng ph i quá vô l hay sao? Tao nh y c m vô cùng đ y. B ch n đánh r m tr c m t mình tao đây cũng không bình tnh n i đâu”

H&#n c&# r&# a x&# h&# t m&# c b&# ng nh&# ng l&# i l&# đ&# ti&# n nh&# v&# y. R&# i tho&#ng nghe ti&# ng tr&# con kh&#c đ&# i l&# u, h&# n l&# i nguy&# n r&# a:

“Đ&# qu&# đ&#i n ào làm tao m&# t c&# h&# ng. Tao đây nh&# y c&# m vô cùng đ&# y. Đ&# ng tr&#u ng&# i tao. Đó là con mày à? K&# đi&# u nh&#. M&#, con c&# a tru&# ng mà có ti&# ng kh&#c gi&# ng ng&# i làm tao kinh ng&# c quá. Mày cũng quái đ&# n nh&#. V&# a ch&#m con v&# a buôn bán ch&# ng ph&# i quá l&# i h&# i hay sao? Vì nh&# ng lo&# i đàn bà ti&# n xa l&# nh&# mày mà Nh&# t B&# n đang chi&# n đ&# u kh&# s&# đ&# y. Mày th&# nghĩ xem vì nh&# ng lo&# i đàn bà ngu ng&# c nh&# mày, Nh&# t B&# n có th&# ng đ&# c không c&# ch&# ? Ngu, quá ngu. Thôi không nói v&# chi&# n tranh n&# a. Tru&# ng và chó quay vòng vòng r&# i ngã lẫn ra. Làm sao mà th&# ng đ&# c c&# ch&# ? Thành ra m&# i đêm tao đ&# u nh&# th&# này, u&# ng r&# u và mua g&#i th&#i. T&# o t&# quá nh&# ?”

“Quá t&#”, cô h&# u r&# u nói, m&# t xanh xám l&# i. “Ch&# n thì đã làm sao? N&# u không &# a thì còn đ&# n đây làm gì n&# a. Bây gi&# i Nh&# t B&# n v&# a u&# ng r&# u v&# a x&# v&# đàn bà thì ch&# có b&# n chúng mày thôi. Ti&# n l&# ng c&# a mày l&# y t&# đâu ra, nghĩ th&# xem nào. Quá n&# a ph&# n b&# n tao ki&# m đ&# c là đ&# a cho chính ph&# đ&# y. R&# i ng&# i ta m&# i dùng s&# ti&# n đó tr&# l&# ng cho b&# n mày đ&# cho b&# n mày u&# ng r&# u &# quán đ&# y ch&#. Đ&# ng làm nh&# c tao. Làm đàn bà thì ph&# i nuôi con ch&# ? Cái n&# i tr&#n chuyên c&# a ng&# i đàn bà có con bú s&# a th&# i bây gi&# b&# n mày làm sao mà hi&# u đ&# c. Ng&# c b&# n tao gi&# không còn m&# t chút s&# a nào đây này. Th&# ng bé c&# bú ch&#n ch&# t cái b&# u vú không mà đ&# o này nó th&# m chí không còn có s&# c đ&# mà bú n&# a. À, mà đúng đ&# y. Con c&# a ch&# n đ&# y. C&# m nh&# n, m&# t đ&# y n&# p nh&#n g&#o kh&#c t&# i ngày. B&# n tao cũng đang ch&# u đ&# ng đây. B&# n mày th&# ng tr&# n cho b&# n tao nh&#. Chuy&# n này v&# i b&# n mày quá khó à?”

V&# a nói đ&# n đó, c&#i báo hi&# u có không kích ch&# t vang lên và cùng v&# i lúc đó là ti&# ng bom n&#, nh&# ng ti&# ng rít vun vút veo veo, c&# a kính nhu&# m màu đ&# au.

“Đ&# n r&# i à? Cu&# i cùng cũng đ&# n r&# i à?”, viên đ&# i úy g&#o lên r&# i đ&# ng đ&# y nh&# ng có l&# vì say quá nên c&# l&# o đ&# o.

Cô h&# u r&# u nhanh nh&# n nh&# con chim ch&# y ngay xu&# ng đ&# i r&# i ch&# ng bao lâu sau c&#ng đ&# a bé lên l&# u hai.

“Này ch&# y tr&# n thôi, nhanh lên. Nguy hi&# m l&# m đ&# y. T&# nh t&#o l&# i đi. Dù cho vô đ&# ng thì ông cũng là m&# t m&# nh nh&# c&# a binh đ&# i quan tr&# ng c&# a đ&# t n&# c này mà”. Cô h&# u r&# u v&# a nói v&# y

Tiếng giãy

Tác Giả: Dazai Osamu - Chuyán ngá: Hoàng Long
Thứ Sáu, 03 Tháng 8 Năm 2012 21:44

Váa láy tay xác lái ngá i viên đái úy mám nhán nhá không xáng tá đáng sau rái điá đi xuáng táng đái, xá dáp vào rái nám tay đán gá đán mát đán thán xá[6] gán đó đá náp. Viên đái úy nám vát ngáa ra, giang hai tay hai chân lên trái nhá hình chá đái (□) rái háng vá tiếng bom trên trái cao mà nguyán ráa kách liát. Máa láa rái xuáng kháp nái. Đán thán xá bát đáu phát háa.

“Nhá ông đáy, ông lính à. Ráng cháy trán thêm chút náa đi. Cá đáy chát uáng thì chán lám. Hãy gáng cháy trán trong tám có thá đi”

Trong cuác đái tám tái cáa tôi đán bây giá đây là lán đáu tiên nhìn ra mát tia sáng le lói huy hoàng nhát tángái đán bà xanh xao gáy yáu làm cái nghá bá coi là há đáng nhát trong các nghá nghiáp cáa con ngá i này. Đác váng à, bián đi. Há vinh à? Bián đi. Nhát Bán bá i trán vì hai thá này đây. Ngá i háu ráu này không há có chút đác váng hay há vinh, chá muán cáu ngá i khách say túy lúy trác mát mình mà dùng hát sác kéo viên đái úy đáy, káp gá đái nách, láo đáo điá đán ruáng lúc mà nán p. Ngay khi váa trán xong, cá đán thán xá bián thành bián láa.

Kéo viên đái úy náp vào bá ruáng váa mái gát xong hái nhá cao lên, ngá i đán bà cũng ngá i bát ra đó thá hán hán. Viên đái úy đá cát tiếng ngáy đáu.

Đêm đó cá khu phá nhá bá thiáu rái. Đán gán sáng hôm sau, viên đái úy thác đáy, nhìn má màng ngán láa ván đáng tiáp tác thiáu tàn thành phá rái nhán ra ngá i háu gái đáng gác đáu ngá bên cánh mình, bát thán có ý bá cháy, đác cháng năm sáu bác gá ta quay trá lái, lái tá túi áo khoác năm tá mát trăm yên bán bè tôi, rái móc túi quán, lái tôi ra gáp đôi lái sáu tá tiếng nhát vào sâu trong láp áo lót trong cùng cáa đáa bé rái vái vàng bá cháy nhá ma đáu i. Lúc này đây tôi cám tháy mình hánh phúc. Tôi nghĩ ráng náu tiếng mà đác sá đáng theo kiáu này thì thát là hánh phúc cho chúng tôi biát bao. Láng đáa bé khô ráp và gáy đát nháng tôi nói vái các bán mình.

“Chá tuyát điáu nhá thá này không có á nái nào khác đâu. Chúng ta cùng hiáp lác nhá. Cho đán khi nào còn đác cá đáy, tôi muán sái i ám và làm đáy đán hán tám láng cáa em bé này”

Các bán tôi đáu nhát loát im láng mà gát đáu.

Từ điển giải y

Tác Giả: Dazai Osamu - Chuy&#n ng: Hoàng Long
Thứ Sáu, 03 Tháng 8 Năm 2012 21:44

[1] Nguyên văn “haragake” (原加), m&#t d&#ng t&#p d&# c&# a ng&#&#i lao đ&#ng, có m&#t cái túi l&#n &# phía tr&#&c.

[2] Nguyên văn “Kami dana” (神田), bàn th&# Th&#n đ&#o (神田), tôn giáo b&#n đ&#a Nh&#t B&#n.

[3] Vùng bi&#n Seto (瀬戸) là vùng bi&#n Nh&#t B&#n vây quanh các đ&#o Honshu (本州), Kyushu (九州) và Shikoku (四国).

[4] T&#c Shinju (新十), t&# sát đôi vì tình, m&#t nét đ&#c tr&#ng c&# a văn hóa Nh&#t B&#n. B&#n thân Dazai t&#ng hai l&#n t&# sát vì tình, l&#n đ&#u tiên v&#i m&#t n&# ph&#c v&# quán cà phê tên Shimeko (1912-1930) nh&ng đ&#c c&#u thoát, ch&# có cô gái Shimeko ch&#t. L&#n th&# hai v&#i Yamasaki Tomie (1917-1948), tr&#m mình t&#i h&# n&#&c ng&#t Tamagawa, ch&#m đ&#t cu&#c đ&#i 39 năm ng&#n ng&#i.

[5] Nguyên văn là ch&# “h&#” (狐) đ&#c là “kitsune” (きつね) nh&ng viên đ&#i úy l&#i đ&#c ch&#ch thành “ketsune” (けつね) nên chúng tôi đ&#ch t&#m nh&# trên.

[6] Jinja (神社) đ&#n th&# th&#n đ&#o Shinto (神道), tôn giáo b&#n đ&#a Nh&#t B&#n.